

ПРОЄКТ «ДОНБАС.РЕАЛІЇ» УКРАЇНСЬКОЇ РЕДАКЦІЇ РАДІО «СВОБОДА»: ІНФОРМАЦІЙНИЙ СПРОТИВ РОСІЙСЬКІЙ ВОЄННІЙ АГРЕСІЇ

Методологія дослідження. У статті для досягнення достовірності результатів дослідження використано методи аналізу та синтезу, детальний моніторинг сайту «Донбас.Реалії» та матеріалів за темою.

Результати. Створення проєкту «Донбас.Реалії» стало відповіддю української редакції радіо «Свобода» на гібридну війну з боку Росії. Основним завданням редакції «Донбас.Реалії» є донесення об'єктивної інформації до українців, які перебувають зараз у своєрідному інформаційному вакуумі, під потужним впливом агресивної російської пропаганди.

Журналісти проєкту «Донбас.Реалії» водночас усвідомлюють межу своїх професійних можливостей та впливу. Вони не спроможні перебрати на себе функції, які має виконувати в інформаційній сфері держава, однак їхня робота допомагає закрити певну ділянку в межах протистояння російській пропаганді на окупованих українських територіях. Поєднуючи роботу радіо, вебсайту, розміщення матеріалів у соціальних мережах, вони намагаються знайти оптимальний шлях до зацікавленої аудиторії.

Новизна. Зважаючи на коротку історію із часу створення редакції «Донбас.Реалії», проєкт поки що не став предметом аналізу науковців та медіаекспертів. Узагальнення та розгляд усіх фактів та обставин, які зумовили створення проєкту «Донбас.Реалії», надало змогу зрозуміти своєчасність і необхідність такого кроку в умовах російської воєнної агресії та окупації частини української території.

Практична значущість. Дослідження проєкту «Донбас.Реалії» розкриває, якою повинна бути оперативна та адекватна реакція вітчизняних медіа на російську гібридну агресію щодо України. Створення аналогічних проєктів, їхня взаємодія мали б стати консолідованою відповіддю на пропаганду кремлівських ЗМІ.

Ключові слова: проєкт «Донбас.Реалії», українська редакція радіо «Свобода», пропаганда, російська воєнна агресія, окупація.

I. Вступ

Втрата Криму, а згодом початок війни стали безпосереднім наслідком багаторічної пропагандистської кампанії, яку вели російські ЗМІ проти України. Залишивши населення півострова та сходу держави в заручниках місцевих клептократичних проросійських владних кланів, квота українська держава виявилася не готовою до нового типу війни, де боротьба йде, насамперед, за свідомість громадян, частина з яких згодом готова підтримати ворога: «Воюють не інформацією, а баченнями світу, світоглядними концепціями, міфами про народи та товари, зашитими у складні комунікативні стратегії й тактики» [6, с. 23]. Українцям довелося реагувати на ситуацію, що склалася, постфактум. Одне з головних завдань, які необхідно було вирішувати, – доносити об'єктивну інформацію до мешканців окупованих територій, адже частина населення Луганської та Донецької областей, перебуваючи в полоні міфів про «особливість» Донбасу й вірячи пропаганді російських ЗМІ, відверто підтримала окупантів і пішла на співпрацю з ними.

Українська редакція радіо «Свобода» однією з перших розпочала проєкти, які вели мовлення, адресоване кримцям та авдиторії окупованого Донбасу. Створення проєкту «Донбас.Реалії» стало відповіддю української редакції радіо «Свобода» на гібридну війну з боку Росії. Основним завданням редакції «Донбас.Реалії» є донесення об'єктивної інформації до українців, які перебувають зараз у своєрідному інформаційному гето, під потужним впливом агресивної російської пропаганди.

Зважаючи на коротку історію з часу створення редакції «Донбас.Реалії», проєкт поки що не став предметом аналізу науковців та медіаекспертів. Сподіваємося, наша розвідка покладе початок дослідженню цієї важливої ділянки сучасного українського медіапростору.

II. Постановка завдання та методи дослідження

Метою статті є дослідження історії створення та особливостей роботи проєкту «Донбас.Реалії» української редакції радіо «Свобода».

Завдання нашої наукової розвідки: проаналізувати причини створення проєкту «Донбас.Реалії»; розглянути особливості його діяльності в умовах протидії російській пропаганді; з'ясувати ефективність мовлення новоствореного інформаційного ресурсу.

Для досягнення достовірності результатів дослідження використано методи аналізу та синтезу, детальний моніторинг сайту «Донбас.Реалії» та матеріалів за темою. Узагальнення розгляд

усіх фактів та обставин, які зумовили створення проєкту «Донбас.Реалії», надало змогу, спираючись на використання згаданих методів, зрозуміти своєчасність та необхідність такого кроку в умовах російської військової агресії й окупації частини української території.

III. Результати

Першим проєктом української редакції радіо «Свобода», який розпочав мовлення на окупованій території, було створення 2014 р. редакції «Крим.Реалії»: «Ідея створити спеціальний кримський медіапроєкт на Радіо Свобода з'явилася після "референдуму" про статус Криму» [7, с. 88]. На той час на радіостанції ще існували ілюзії, що навіть в умовах повзучої російської окупації така редакція матиме змогу відкрити офіс та працювати в Сімферополі. Однак погрози, переслідування та застосування фізичної сили з боку окупантів та їхніх прислужників щодо представників українських ЗМІ, а також кореспондентів української редакції радіо «Свобода» засвідчили, що вести незалежну журналістську діяльність у Криму неможливо. Редакції проєкту «Крим.Реалії» довелося перебратися до Києва.

У квітні 2014 р. розпочалася відкрита російська збройна агресія проти України на Донбасі. Експерти з Міжнародного центру перспективних досліджень за підсумками двох років війни констатували: «Конфлікт на сході України спричинений не етнічними чи лінгвістичними чинниками, цивілізаційними та економічними факторами. Подібний конфлікт навряд чи спалахнув би в інших регіонах України через відсутність низки локальних особливостей, які були притаманні виключно Донбасу. Створення ДНР/ЛНР зумовлене депресивним соціально-економічним становищем регіону, низьким рівнем політичної освіти та культури місцевих мешканців, пасивним громадянським суспільством, жорсткою ієрархічною організацією влади на місцях, а також впливом російського інформаційного простору» [8, с. 6].

Початок активної фази російської військової агресії на Сході України в поєднанні з масштабною пропагандистською кампанією російських масмедіа засвідчив: «Протистояння на Донбасі є одним з ключових викликів національній безпеці України» [8, с. 4]. Відповіддю української редакції радіо «Свобода» на цей виклик стало створення нового проєкту – «Донбас.Реалії». Цей проєкт став логічним продовженням роботи української редакції в боротьбі з російською пропагандою, яка для максимального впливу на населення окупованих територій використовує «суміш фактів і вигадок, знань і маніпуляцій» [10, с. 5].

Редакторка проєкту Т. Якубович підтверджує, що «Донбас.Реалії» створено за зразком проєкту «Крим.Реалії». Програми проєкту адресовані аудиторії окупованої території, хоча мовлення радіо «Донбас.Реалії» охоплює також підконтрольну Україні прифронтову територію: «Проєкти «Крим.Реалії», «Донбас.Реалії» в принципі для тих людей, які живуть саме на цих територіях. Це цільова аудиторія цих проєктів. Утім, звісно, і для тих, хто живе тут, щоб вони більше розуміли, що відбувається там» [13, с. 223]. В ефір радіо «Донбас.Реалії» вперше вийшло в січні 2016 р., до цього часу спецпроєкт працював як окрема інтернет-сторінка сайту української редакції радіо «Свобода». Журналісти проєкту, які самі є вихідцями з Луганської та Донецької областей, можуть собі лише уявляти потенційного слухача на окупованій території: «Думаю, це людина середнього віку 30–50 років, чоловіки й жінки середнього достатку. Враховуючи, що ми є частина конвергентного ньюзруму, то покриваємо як аудиторію класичного радіо, так і інтернетівську. А вони відрізняються. Людина, яка слухає нас по радіо, швидше за все не читає в Інтернеті й навпаки» [9].

Те, що команда редакції – люди винятково з Донбасу, також не випадково. Як підтвердив досвід, вони більш емоційно переживають трагічні події на сході країни, адже там їхня домівка, рідні та близькі, до того ж, лише вони мають контакти зі знайомими людьми, які залишилися на окупованих територіях і можуть надати достовірну інформацію про те, що ж там насправді відбувається.

Програми та новини радіо «Донбас.Реалії» можна почути на «YouTube» на каналі української редакції радіо «Свобода» і на FM-хвилях радіостанцій-партнерів: «Пульс», «Голос Донбасу», «Громадське радіо», «Вільне радіо».

Журналісти радіо «Донбас.Реалії», керуючись професійними стандартами, намагаються не розповідати добрі чи погані новини з окупованих територій, вони повідомляють лише перевірені факти. Це кардинально відрізняється від пропаганди, яку ведуть російські ЗМІ, та від фейкових програм і новин місцевих медіа, що перебувають під повним контролем маріонеткової влади псевдореспублік.

Журналісти радіо «Донбас.Реалії» в засадничому матеріалі «Говоримо з Донбасом» пояснюють мету, яку поставили собі, створюючи цей проєкт: «Прояснити правду там, де бреше пропаганда. Достукатися до тих, хто відрізаний війною <...> Радіо Донбас.Реалії допомагає своїм слухачам впоратися з ситуацією і стати сильнішими завдяки кризі. Це і успішні історії переселенців, і пошук мотивації в проєкті майбутньої України, пошук підвалин для зростання в сьогодні» [3]. Їхня робота для мешканців окупованих територій залишається надзвичайно складною. Однак у редакції добре усвідомлюють: «Коли людям бракує інформації одне про одних,

вони віддаляються. Тому радіо Донбас.Реаліі ставить собі за мету долати інформаційну відстань і зближувати аудиторії, які навзаєм ворожі чи просто мало знаються» [9].

Водночас тим, хто наважується надавати інформацію журналістам проєкту «Донбас.Реаліі», загрожує постійна небезпека переслідувань та ув'язнення. Показовим є приклад із засудженням журналіста Станіслава Асєєва (Васіна), який із-поміж інших українських ЗМІ активно співпрацював з українською редакцією радіо «Свобода». Головний редактор української служби радіо «Свобода» М. Драч, характеризуючи роботу С. Асєєва в окупованому Донбасі, наголошує, що «непідконтрольні українській владі терени ставали «чорною інформаційною дірою», а співпраця зі ЗМІ з іншого боку лінії розмежування вимагала неабиякої громадянської мужності» [1, с. 5].

Незалежна журналістська діяльність, об'єктивність матеріалів, у яких розповідалося про реальну дійсність окупованого Донбасу, стали головною причиною затримання проросійськими бойовиками С. Асєєва. Це зумовило його подальше ув'язнення, застосування психологічних та фізичних тортур і, врешті, абсурдний «судовий» вирок, згідно з яким він має відбутися 15 років за ґратами. Незалежний журналіст виявився чи не найбільшим злочинцем у розумінні представників влади псевдореспублік, які разом із російськими кураторами показали себе гідними послідовниками радянського режиму, що найжорстокіше карав за вияв та оприлюднення вільної думки.

Вирок журналістові засудила ціла низка провідних країн світу, міжнародних правозахисних і журналістських організації, які вимагають негайного звільнення С. Асєєва. Він став справжнім символом Донбасу, а його доля – свідченням реального ставлення окупантів до свободи слова. Президент радіо «Свобода» Джеймі Флай, реагуючи на вирок С. Асєєву, наголосив: «Стас – журналіст, і лише намагався підвищити рівень обізнаності про ситуацію на Сході України. Це рішення є спробою підтримуваних Росією сепаратистів у Донецьку заглушити його потужний, незалежний голос. Стас має бути негайно звільнений» [5].

Аналітики Українського центру економічних і політичних досліджень ім. О. Разумкова, оцінюючи стан окупованої частини Донбасу, зазначають: «Очевидно, час окупації, що триває, грає не на користь України. Під впливом окупаційної влади змінюється свідомість, позиції і поведінка людей, нове покоління виховується в душі «руського мира». Усе це потребує розробки нових підходів у політиці деокупації і реінтеграції Донбасу з урахуванням як зовнішніх обставин, так і процесів усередині України і тенденцій на окупованих територіях» [2, с. 2]. Зважаючи на ситуацію, що склалася, журналісти проєкту «Донбас.Реаліі» продовжують своїми матеріалами боротися за свідомість мешканців окупованих територій, намагаються не дати їм розчинитися в морі російської пропаганди: «В ексклюзивних матеріалах, які вдається з великими труднощами зняти в так званих ЛНР і ДНР, ми показуємо, як за останні три роки змінилося життя людей в окупації, що думають жителі Донецька й Луганська про ситуацію на Донбасі, як порушуються їхні права, як вони пристосовуються до тих умов, у яких опинилися. Журналісти збирають докази участі РФ у конфлікті на сході України, в сюжетах показуємо російську військову техніку, яка є на озброєнні в бойовиків. Відстежуємо, хто з іноземців воює на боці сепаратистів. І намагаємося такі історії робити максимально резонансними, щоб іноземні найманці, які воювали проти українських бійців, не лишились безкарними» [13, с. 225].

Проєкт «Донбас.Реаліі» постійно відстежує та інформує про участь іноземних найманців у бойових діях на боці сепаратистів. Журналісти оприлюднюють схеми вербування бойовиків та фінансування їхньої участі у військових операціях проти української армії. Реакцією військових злочинців на розслідування є погрози журналістам української редакції радіо «Свобода», як, наприклад, десятихвилинне звернення в «YouTube» сербського найманця-снайпера Деяна Берича, що тривалий час воював на боці бойовиків і зараз переховується в Росії [11]. Однак погрози не зупиняють роботи редакції в цьому напрямі.

Журналістські розслідування «Донбас.Реаліі» не обмежуються лише встановленням осіб найманців, які беруть участь у війні на боці сепаратистів. Насамперед, редакція висвітлює участь російської регулярної армії в бойових діях на українській території. Одним із найважливіших у цьому контексті стало відтворення маршруту російської зенітно-ракетної установки «Бук», з використанням якої було вчинено терористичний акт – збито літак «Boeing 777» рейсу МН17 улітку 2014 р. Журналісти проєкту провели розслідування, спираючись на радіоперехоплення СБУ, відео очевидців та висновки міжнародної слідчої групи, встановили також причетність до злочину російського військового, полковника розвідки Генштабу РФ Сергія Дубинського («Хмурий») й оприлюднили всю зібрану інформацію [12].

Журналісти проєкту «Донбас.Реаліі» водночас усвідомлюють межу своїх професійних можливостей та впливу. Вони неспроможні перебрати на себе функції, які має виконувати в інформаційній сфері держава, однак їхня робота допомагає закрити певну ділянку в межах протистояння російській пропаганді на окупованих українських територіях. Поеднуючи роботу радіо, веб-

сайту, розміщення матеріалів у соціальних мережах, працівники редакції намагаються знайти оптимальний шлях до зацікавленої аудиторії.

У цьому контексті максимально зручною для користувача є робота сайту проєкту, де, крім детальної сітки виходу радіоефірів і розміщення їх на «YouTube», представлено також телевізійні випуски програми «Донбас.Реалії» та окремий плейлист цих випусків на згаданій інтернет-платформі.

Варто зауважити, що телевізійні випуски програми «Донбас.Реалії» транслюють численні партнерські центральні та місцеві телеканали. На сайті також представлено різні тематичні рубрики: «Листи з окупованого Донбасу», «Психологія окупації», «Мінна долина», «Правила безпеки в окупації» тощо.

Журналісти проєкту «Донбас.Реалії» намагаються, отже, всіма можливими способами не лише доносити правдиву інформацію до мешканців окупованих територій, а й підтримувати з ними постійний зворотний зв'язок, не забуваючи водночас про тих, хто під час конфлікту покинув рідні домівки й став вимушеним переселенцем. Журналісти сприяють кожній спробі відшукати підвалини для порозуміння між тими, хто перебуває під окупацією і вважає, що їх покинули й «Україна їм зобов'язана», і тими, хто категорично й часто небезпідставно заявляє: «Мрію, звісно, що люди прозріють і їм стане соромно. Хоча з тією пропагандою, яка там сьогодні, це майже неможливо. Я там була нещодавно: ані суму, ані жалю... Вони вважають себе особливою територією в складі України, вже розуміючи, що РФ не потрібні» [4, с. 8].

Головною зброєю Росії у військовій агресії проти України стала інформація – викривлена, відкоригована, замаскована під правду. Ворог давно готувався до війни і, ведучи багаторічну пропагандистську кампанію, зумів вплинути на свідомість великої кількості громадян України, які згодом підтримали окупантів та погодилися на співпрацю з ними. Українська редакція радіо «Свобода», створивши проєкт «Донбас.Реалії», дає людям, які перебувають в умовах окупації, доступ до правдивої інформації. Зважаючи на всі позитивні аспекти цієї діяльності, необхідно вказати, що це лише окрема спроба закрити велику прогалину в українській інформаційній політиці на Донбасі, на яку тривалий час не звертала уваги держава. Результатом такого нехтування став кривавий військовий конфлікт, що приніс Україні тисячі загиблих, окупацію територій та понад мільйон біженців.

IV. Висновки

Спираючись на багатолітній досвід роботи в умовах протистояння Заходу та СРСР, українська редакція радіо «Свобода» стала одним із перших ЗМІ у вітчизняному медіапросторі, який оперативно та адекватно зреагував на російську гібридну агресію щодо України. Створення проєкту «Донбас.Реалії» засвідчило невизнання агресії щодо незалежної держави. Проєкт «Донбас.Реалії» став одним з осередків поширення об'єктивної інформації про ситуацію на окупованих територіях Донецької та Луганської областей. Журналісти проєкту постійно повідомляють про участь російської армії та іноземних найманців у бойових діях, інформують про беззаконня, яке панує на території самопроголошених псевдореспублік, викривають воєнні злочини, які чиняться проти цивільного населення. Програми та сюжети редакції «Донбас.Реалії» активно протидіють російській пропаганді, що агресивно поширює викривлені факти, фейки та дезінформацію. Завдяки роботі редакції «Донбас.Реалії» також підтримується зв'язок із мешканцями окупованих територій, зацікавлена аудиторія продовжує залишатися в українському інформаційному просторі.

Проєкти «Крим.Реалії» та «Донбас.Реалії» української редакції радіо «Свобода» виникли внаслідок фактичного продовження холодної війни між Росією, спадкоємицею СРСР, і Заходом. В Україні зіткнення цих двох кардинально протилежних цивілізаційних проєктів вилалося в криваву війну. Український народ демонструє прагнення врешті відірватися від Москви в політичному, економічному, культурному та інформаційному сенсах. Робота проєкту «Донбас.Реалії» в контексті протистояння пропаганді «руського міра», протидії імперським ідеям, боротьби за свідомість людей, за донесення до них слів правди має всі підстави стати предметом подальшого ретельного вивчення в наукових розвідках українських та закордонних дослідників.

Список використаної літератури

1. Асєєв С. В ізоляції: зб. статей. Київ: Люта справа, 2018. 212 с.
2. Війна на Донбасі: реалії і перспективи врегулювання. Національна безпека і оборона. 2019. № 1–2 (177–178). 172 с.
3. Говорим с Донбассом. Радио Донбасс. Реалии. Радио Свобода. 2019. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/donbasrealii-2years/28983034.html> (дата звернення: 12.10.2019).
4. Гончарова Є. Я боюся того інтегрованого Донбасу. *Український тиждень*. 2019. № 47 (627). С. 8–9.
5. «Засудження» журналіста Асєєва в Донецьку є обурливим – президент радіо Свобода. Радіо Свобода. 2019. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/news-zasudzhennja-asejeva-komentar-prezydenta-rferl/30230412.html> (дата звернення: 12.10.2019).

6. Кулеба Д. Війна за реальність: як перемагати у світі фейків, правд і спільнот. Київ: Книголав, 2019. 384 с.
7. Луканов Ю. Пресувальна машина: як Росія знищувала свободу слова в Криму. Київ, КБЦ, 2018. 176 с.
8. Моделі і ціна врегулювання конфлікту на Донбасі: міжнародний досвід та українські реалії. Міжнародний центр перспективних досліджень. 2016. URL: <http://icps.com.ua/assets/uploads/-images/images/eu/donetsk.pdf> (дата звернення: 26.02.2019).
9. Пальчиков Д. Як працює радіо Донбас. Реалії. Medialab. URL: <https://medialab.online/news-yakubovych/> (дата звернення: 26.02.2019).
10. Ревізія історії. Російська історична пропаганда та Україна. Київ: К.І.С., 2019. 99 с.
11. Сербський бойовик погрожує журналістам «Донбас.Реалії». DETEKTOR.MEDIA. 2019. URL: <https://detector.media/community/article/132541/2017-12-04-serbskii-boiovik-pogrozhue-zhurnalistam-donbasrealii/> (дата звернення: 05.09.2019).
12. Стек Л. Нові докази причетності російського військового до катастрофи МН 17. Ексклюзив Донбас. Реалії. Радіо Свобода. 2018. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/donbas-realii-mh17/29152984.html> (дата звернення: 06.10.2019).
13. Холоденко О. В. Мені погано, коли мовчу. Журналістика незалежної України: інтерв'ю відомих медівників. Київ: Паливода А. В., 2019. 512 с.

References

1. Aseev, S. (2018). In isolation: coll. articles. Kiev: Fierce Business, 212 p. (in Ukrainian).
2. The Donbas War: Realities and Prospects for Settlement. (2019). National security and defense, 1–2 (177–178), 172. (in Ukrainian).
3. We speak with the Donbass. (2019). Radio Donbass. Realities. Radio Liberty. Retrieved from: <https://www.radiosvoboda.org/a/donbasrealii-2years/28983034.html> (date of request: 12.10.2019). (in Russian).
4. Goncharov, E. (2019). I am Afraid of That Integrated Donbass. Ukrainian Week, 47 (627), 8–9. (in Ukrainian).
5. The «condemnation» of journalist Aseev in Donetsk is outrageous – President of Radio Svoboda. (2019). Radio Liberty. Retrieved from: <https://www.radiosvoboda.org/a/news-zasudzhennja-asejeva-komentar-prezydenta-rferl/30230412.html> (date of request: 12.10.2019). (in Ukrainian).
6. Kuleba, D. (2019). The Reality War: How to Win in the World of Fakes, Truths, and Communities. Kyiv: Knigolav, 384 p. (in Ukrainian).
7. Lukanov Yu. Pressing machine: how Russia destroyed freedom of speech in the Crimea. (2018). Kyiv, KBC, 176 p. (in Ukrainian).
8. Donbass conflict resolution models and costs: international experience and Ukrainian realities. (2016). International Center for Policy Studies. Retrieved from: <http://icps.com.ua/assets/uploads/images/images/eu/donetsk.pdf> (date of request: 26.02.2019). (in Ukrainian).
9. Palchikov, D. How Donbass radio works. Realities. Medialab. Retrieved from: <https://medialab.online/news/yakubovych/> (date of request: 26.02.2019). (in Ukrainian).
10. Revision of history. (2019). Russian historical propaganda and Ukraine. Kyiv: KIS, 99 p. (in Ukrainian).
11. Serbian fighter threatens DonbasRealia journalists. (2019). DETEKTOR.MEDIA. Retrieved from: <https://detector.media/community/article/132541/2017-12-04-serbskii-boiovik-pogrozhue-zhurnalistam-donbasrealii/> (date of request: 05.09.2019). (in Ukrainian).
12. Stack, L. (2018). New evidence of the involvement of the Russian military in the catastrophe MH 17. Exclusive Donbass. Realities. Radio Liberty. Retrieved from: <https://www.radiosvoboda.org/a/donbas-realii-mh17/29152984.html> (date of request: 06.10.2019). (in Ukrainian).
13. Kholodenko, O. V. (2019). I feel bad when I am silent. Independent Ukraine Journalism: Interviews with Famous Honeymooners. Kyiv: AV Palivoda, 512 p. (in Ukrainian).

Стаття надійшла до редакції 14.10.2019

Tsyperdiuk I. The Project «Donbass. Realities» of the Ukrainian Editorial Office of Radio Liberty: Information Resistance to Russian Military Aggression

Research Methodology. *The methods of analysis and synthesis, detailed monitoring of the «Donbass. Realities» website and materials on the topic were used in the article to achieve the reliability of the research results.*

Results. *The creation of the project «Donbass. Realities» was a response of the Ukrainian editorial office of Radio Liberty to Russia's hybrid warfare. The main task of the editorial office of «Donbass. Realities» is to convey objective information to Ukrainians, who are now in a kind of information vacuum under the strong influence of aggressive Russian propaganda.*

At the same time, the journalists of the «Donbass. Realities» project are aware of the limits of their professional capabilities and influence. They are unable to take over the functions that the state has to fulfill in the sphere of information, but their work helps to close a certain area within the limits of oppo-

sition to Russian propaganda in the occupied Ukrainian territories. By combining the work of radio, website, posting materials on social networks, they are trying to find the optimal way to reach an interested audience.

Novelty. Taking into consideration the short history since the creation of the «Donbass. Realities» editorial office, the project has not become the subject of analysis of scholars and media experts yet. Generalization and consideration of all the facts and circumstances that led to the creation of the project «Donbass. Realities», made it possible to understand the timeliness and necessity of such step in the conditions of Russian military aggression and occupation of part of the Ukrainian territory.

The practical significance. The study of the «Donbass. Realities» project reveals what the prompt and adequate response of the domestic media to the Russian hybrid aggression against Ukraine should be. The creation of similar projects and their interaction should be a consolidated response to the Kremlin media propaganda.

Key words: the project «Donbass. Realities», the Ukrainian editorial office of Radio Liberty, propaganda, Russian military aggression, occupation.